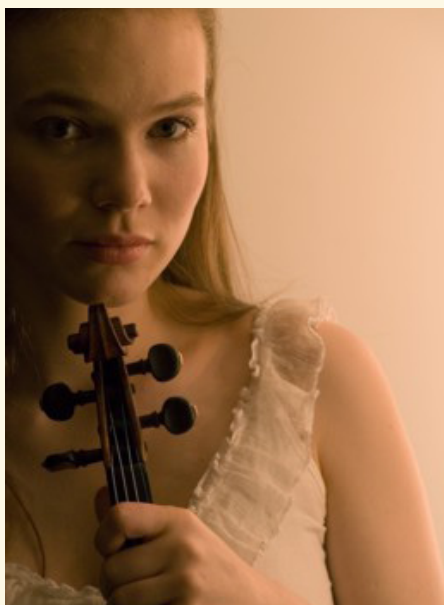

„FENYVES HEGEDŰJE”

A fiatal brit hegedűművész, Tamsin Waley-Cohen lépett fel az évad utolsó Alma Mater koncertjén, a Zeneakadémián. Haydn születésének 200.-ik évfordulója alkalmából az Alma Mater zenekar Vashegyi György vezényletével Haydn C-dúr hegedűversenyét, g-moll Salve Regináját, és 100. G-dúr „Katona” szimfóniáját játszotta. A rendkívül barátságos és közvetlen hegedűművésznővel próba után beszélgettünk.

Tamsin mindössze két éves volt, amikor megpecsételődött a sorsa: ahogy elmondja, pontosan emlékszik arra a napra, amikor a tévében először látott-hallott egy hegedűt. Ettől kezdve folyamatosan könyörgött a szüleinek, hogy ő is kaphasson egyet. Az első hegedűt három és fél évesen fogta a kezében, és azóta nincs megállás. Két éve egy 1721-es Stradivarin játszik, ami mestere, Fenyves Lóránd tulajdona volt. Tamsin azt is elmeséli, hogy a család keresett valakit a tanítványok közül, akinél méltó helyen lenne a hangszer, és azt, hogy a választás épp őrá esett, óriási megtisztetésnek tartja. Nagyon jó emlékei vannak egyébként az ismeretségük idején már idős mesterről. A legfontosabb, amit Fenyvestől tanult: az előadóművészek a zeneszerző akaratát, valóságát kell megértenie, ez áll mindenek felett.

És hogy ki az a szerző, aki legközelebb áll az egyéniségéhez? Tamsin először Beethovent, Schubertet és Brahmsot említi, de rögtön hozzát teszi, hogy a teljes lista hosszú lenne. Külön örömmel tartja, hogy a XX. századi komponisták is „nagyon jól bántak” a hegedűsökkel, szívesen játszik Bartókot, Prokofjevet, Lutoszlavszkijt.

A májusi budapesti koncert után rögtön indul Németországba Csajkovszkijt játszani, utána pedig Franciaországban koncertezik. Amikor arról kérdezem, hogy tudott-e valaha más hangszerre is olyan szerelemmel nézni, mint a hegedűre, azonnal kész a válasz: ugyan már, ez elképzelhetetlen lenne. Más hangszerrel is megismerkedett, tíz éven át tanult például zongorázni, de az közel sem volt ekkora szenvedély.

A fiatal hegedűművésznőről köztudott, hogy rengeteg jótékonyági rendezvényen vállal fellépést, legutóbb például a légi-mentősök megsegítésére, valamint egy leukémiásokat gyógyító alapítvány javára koncertezett otthon, Angliában. Nem érdemnek, hanem magától értetődő, önként és szívesen vállalt feladatnak tartja az ilyen koncerteket, úgy véli, neki ez nem áll semmiből, és ha ezzel segíteni tud, miért ne tenné meg? Olyasfajta természetes gesztus ez számára, amiről szerinte beszélni sem érdemes.

Bokor Gabriella